

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • březen 2022 • Ročník XXVII

Zdravíme z výletu do České Kamenice. Více na 3. straně tohoto vydání.

Foto Martin Blažek jr.

Ochrana, milost a pokoj

**Milí bratři,
milé sestry,**

začínáme nový rok. Možná do něj vstupujeme s obavami, co přinese. Jak se bude vyvíjet situace ve světě, v naší zemi, v místě, kde žijeme, v našich rodinách, v našem osobním životě.

Nenechme se těmito obavami ochromit. Bůh nám totiž přislíbil svou blízkost:

- Žehná nám – nabíjí nás svou životodárnou silou,

Kázání (Nm 6, 24-26)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v knize Numeri, v 6. kapitole, 24-26 verš.

*24 Hospodin tě požehná a ochrání tě,
25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv,
26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.*

- chrání nás – soustředí na nás svou pozornost,
- rozjasňuje nad námi svou tvář – přijímá nás takové, jací jsme,
- je nám milostivý – odpouští nám na základě milosrdenství,
- obrací k nám svou tvář – nenechává nás opuštěné.
- Dopřává nám pokoj – zbavuje nás napětí a smiřuje v nás to lidsky nesmiřitelné, pomáhá nám uzdravovat vztahy s druhými lidmi i náš vztah s ním.

Žehnání je ve své podstatě svolávání Dobra, které je větší než my. Dobra, které člověk sám není schopen vytvořit, způsobit ani ovlivnit. Žehnání je dovolávání se Boha a svolávání jeho Dobra na nějakého člověka (skupinu lidí atd.).

V gestu žehnání můžeme zakoušet nejen uzdravující moc Božího Ducha, ale také jeho ochranu.

Když někomu žehnáme, chceme, aby Ho Bůh oblékl do ochranného štítu.

Pokračování na 2. straně

Ochrana, milost a pokoj

Dokončení z 1. strany

Co se zde Božímu lidu od Boha vyprošuje? Vyprošuje se tu trojí dobro: ochrana („chrání tě“), milost („je ti milostiv“) a pokoj („obdaří tě pokojem“). Tato tři dobra jsou přímo spojena s Hospodinem: Hospodin svůj lid „požehná“ (a tedy ho chrání); Hospodin nad svým lidem „rozjasňuje tvář“ (je mu milostiv); Hospodin ke svému lidu „obrací svou tvář“ (obdařuje ho pokojem).

1. První věta z trojice zní: „Hospodin tě požehná a ochrání tě“. Požehnání ve SZ je především materiální povahy: je darem země a darem z této země, pro život na této zemi (majetek, zdraví, bezpečí, radost atd.). Ale představitelé židovství říkají, že o všechny pozemské dary může člověk přijít: pozemský král ti dá dar, krásný svícen, měšec zlata, ale nezabrání, aby tě o něj v lese neobrali lupiči. Bůh ovšem nejen dary dává, ale také je umí zachovat (proto „žehná a chrání“, oboje hned v první větě). Jenže obdarovaný člověk rád zapomíná na Dárce; proto žádáme Pána nejen o požehnání, ale také,

aby nás chránil před nevděkem. Takže první věta Áronského požehnání zahrnuje všechno! Mohli bychom zde v kostele být do večera – a stejně bychom nevyjmenovali vše, co je prodchnuto Božím požehnáním. Bůh nám žehná tím, že máme co jíst a co pít. Že po zimě přichází jaro a léto a země opět vydá úrodu. Že smíme žít ve svobodě a v míru. Požehnání a ochrana jsou jedno a to samé: „bezpečí“ je tedy tím prvním požehnáním.

2. Druhá věta z trojice zní: „Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv“. Boží rozjasněná tvář a Boží milost, soucit, jsou ve SZ spojené s odpuštěním hříchů. Boží „rozzářená tvář“, přátelsky se usmávající, se ve SZ textech projevuje pomocí a ochranou, ale také slitováním nad pohanskými národy. Stát někomu tváří v tvář, hledět na něčí tvář je vždycky zvláštní, odzbrojující, někdy intimní událost. Ocitnout se tváří v tvář Hospodinu je zdrojem „milosti“ pro hříšníka, ve kterém zemřel starý člověk. Když se na nás Bůh usmívá, pak smí člověk po-

čítat s Boží velkorysostí a milostí. Jenže Hospodin se umí radovat i hněvat. Bývá hnut milosrdenstvím a soucitem, nechá se přemluvit nebo jindy je zas až žárlivě milující. Bůh nám, nehodným, dopřál nově se v Kristu narodit. Že smíme žít s Kristem tady a teď. Bůh nám žehná tím, že se smíme sytit Božím slovem. Bůh nám žehná tak, že po studeném období duchovního života opět přichází duchovní rozkvet. Každý křesťan občas prožívá duchovní zimu. Ale Bůh nám po zimě připraví opět léto – to abychom se těšili na to věčné léto v Boží blízkosti.

3. Stejně je tomu ve třetím požehnání: „Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“ Pozdvihnout tvář znamená ve SZ zahledět se, pozorně se dívat, spochynout zrakem. Když se Hospodin na nás zadívá, pak je to člověku ku „pokoj“, a tzn.: k dobru, vůbec ke spáse, vnější i vnitřní, časné i věčné („šalóm“ je cíl Božích cest se světem).

Všechny tři věty vyjadřují totéž: Ochrana, milost a pokoj jsou tři

strany jednoho trojúhelníku, tři skupenství téže živé vody. A všechny tři jsou darem, kterým Bůh žehná svému lidu: On žehnal, Jeho tvář se měla rozzářit a zahledět na Boží lid. Trojí požehnání, zesilované od ochrany, přes milost, až po všezahrnující pokoj: Tohle trojediné požehnání spočívá v tom, že Bůh osobně chce být uprostřed svého lidu.

Každá jedna věta Áronského požehnání totiž – z křesťanského pohledu – patří jedné osobě Boží Trojice. Ať Hospodin ti žehná a chrání tě – Bohu Otci. Ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv – Synu, Ježíši Kristu. Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem – Duchu svatému.

Začněme tento rok s nadějí, že ve všem, co nás čeká, v radostném i těžkém, Bůh bude s námi. A prosme Boha o milost stát se malými pramínky nevyčerpatelného požehnání. Amen

Martin Bánoci,
Teplice, 2. ledna 2022

Poslední únorové nedělní bohoslužby

Patřily především dětem, které se u nás zúčastnily víkendového setkání. Příběh Mojžíše si vyslechli i dospělí. Přímluvné modlitby patřily především statečnému ukrajinskému lidu, který se zatím úspěšně brání děsivé přesile ruského agresora. Na závěr jsme si všichni za doprovodu Štěpánky Skalické, Martina Bánociho a Romana Gaudyna ml. společně zazpívali.

Sláva Ukrajině! Poslali jsme 32 300 korun

Víc než stovka lidí se v neděli 27. února odpoledne sešla v naší modlitebně na benefičním koncertě na podporu ukrajinského lidu, který hrdinně brání svoji zemi proti ruským agresorům.

V úvodu zazněla ukrajinská hymna, poté vystoupili uprchlíci z Kyjeva, kteří svým příspěvkem

poděkovali za pomoc. Vlastní program si připravil a přednesl Barokní komorní orchestr teplic-

Barokní komorní orchestr teplické konzervatoře.

Přátelé z Ukrajiny. Moc jim přejeme, aby se co nejdřív mohli vrátit domů.

ké konzervatoře vedený Štěpánkou Skalickou. A zahrál krásně. Posluchači byli štědrí, celkem se do kasiček vybralo 32 300 korun.

Peníze si na místě převzala zástupkyně humanitární organizace Člověk v tísni. Šly na konto SOS Ukrajina.

Víkend plný dobrodružství

Uskutečnil se ve dnech 25. až 27. února se základnou v prostorách ČCE Teplice.

Zúčastnilo se ho 22 dětí ve věku od 6 do 16 let. Bohatý program pro ně připravili a o všechny se pečlivě postarali hlavní vedoucí a autor projektu Martin Bánoci, kterému výborně sekundovali Eliška Zahradníková a Martin Blažek junior. Jak je patrné

z fotografií, všichni si užili víkend plný poučení, zábavy, her i výletu do České Kamenice. I když počasí v sobotu úplně neprálo, nikdo si nestěžoval. Poděkování patří všem sestrám, které se postaraly o žaludky strávníků.

Foto: Martin Blažek jr.

Ohlédnutí za adventním a vánočním

2. adventní neděle - Duchcovský pěvecký sbor

4. adventní neděle

1. adventní neděle - Brixho komorní soubor se sólistkou Janou Peškovou

3. adventní neděle - manželé Eva a Jan Valtovi

O pokácení loňského vánočního stromu, jeho přivezení, ukotvení a zdobení se postarala tradiční trojka - Vlastík Vondráček, Pavel Jirsák a Milan Jancyk. Strom věnovala rodina Vondráčková

Farářovy palančiky na setkání dětí chutnají stále skvěle

Ekumenické modlitby

Školička se rozrůstá

A my, dospělí, z toho máme velikou radost. V kostele, stejně jako v MŠ Fráni Šrámka ve třídě s křesťanskou výchovou, na ně čeká biblický příběh a za jejich iniciativu na konci sladká odměna. Velké poděkování za práci s dětmi patří Martinu a Lie Bánociovým, Daně Gaudynové, Janě Peškové, Hance Blažkové, Markétě Zvolánkové a Aleši Homutovi, kteří se u dětí pravidelně střídají.

Foto: D. Gaudynová a SO

Dana Gaudynová

Jana Pešková

Lia Bánoci

časem ve Farním sboru ČCE Teplice

děle dětí a mládeže s názvem Pro nemoc zavřeno

4. adventní neděle
přilákala jako vždy nejvíc
účinkujících i diváků

Tenhle krasavec z dílny
Gyöngy Šulekové zdobil
stůl Páně

Příprava na Vánoce - Zuzka Pešková a její adventní věnec

izé v režii rodiny Štěpánky a Rádovana Skalických

4. adventní neděle - děti si za svůj výborný
výkon pod stromečkem našly knižní dárky

Jana Pešková

Martin Bánoci
v MŠ Fráni Šrámka

Martin Bánoci

Na slovíčko se seniorem Tomášem Pavelkou

V neděli 23. listopadu 2021 odpoledne se v kostele ČCE v Žatci konaly slavnostní bohoslužby, při kterých byl do pozice nového seniora Ústeckého seniorátu instalován farář Tomáš Pavelka. Do funkce jej zvolil listopadový konvent v Třebenicích. Zeptali jsme se ho, jakým směrem se bude Ústecký seniorát pod jeho vedením ubírat v dalším šestiletém období.

● S jakými prioritami do nového volebního období vstupujete?

Odpovím známou otázkou z Markova evangelia: „Které přikázání je první (tedy prioritní) ze všech?“ Láska k Bohu. Druhá je pak láska k bližnímu. Nejsou stejná. To první nám dává pevný základ a sílu k plnění toho druhého. Díky lásce k Bohu, který je dokonalý a bez proměny, nečekáme dokonalost ani neproměnnost od lidí a můžeme k nim být shovívaví. Praktickým důsledkem je pro mě, že úkolem církve je na prvním místě kázání a vyučování Slova Božího a oslava Boha ve svátostech, modlitbách a zpěvu. To teprve formuje společenství. Vše ostatní může dělat i jiná organizace či společenství; v tomto je církev nenahraditelná. Je třeba zachovat co nejvíce míst, kde se káže a vysluhuje svátosti. Kolem toho vzniká organicky společenství. Pokud taková místa vyrušíme, časem se třeba budeme chtít na taková místa vrátit a budovat tam „nizkoprahové centrum“ nebo něco takového. Což půjde uměle, zvenku, těžko. Nyní máme na mnoha místech organické společenství, do kterého by neměl být problém patřit každému, kdo věří. Moje univerzální pastorační rada je „chodte do kostela“, až se sám sobě směju, jak často to říkám. A dodávám k tomu: Třeba vám nemusí lidi úplně sedět – vy taky nemusíte sedět každému, což je dobré o sobě vědět. Ale lidi jsou vždy až na druhém místě. Slovo Boží se v kostele čte vždy – a i ty svátosti tam občas jsou. A to je to první.

● Naše církve se právě teď nachází v období postupné odluky od státu. Jak se, podle vašeho názoru, mají sbory na tento krok co nejlépe připravit?

Odluka byla provedena již před devíti lety, stát od té doby církve nefinancuje. Majetkové vyrovnání je pouze vypláceno po částech po dobu třiceti let. K přípravě na odluku byl dříve, než nastala, transformován Personální fond. PF jsem řešil od doby, co pracuji na sboru, tedy 17 let. A nevyřešil. Našemu sboru se

nakonec dařilo PF hradit nejdříve jen díky dvěma administracím, následně díky personální unii 50/50 s Žatcem. Při tom, náklady v Lounech se nám dařilo snižovat každým rokem, obětavost rok od roku podstatně rostla. Co bych poradil, všichni už vědí: Snižit náklady, zvýšit příjmy. Ale, jak už jsem řekl, u chudších sborů ani toto nestačí, sám jsem to zažil. Odpověď tedy nemám. Snad jen jeden dílčí postřeh: U pronájmu sborových nemovitostí jsem si u sborů, nejen v našem seniorátu, často všiml snahy dělat zároveň obchod a zároveň dobročinnost. Dobročinnost by však měla probíhat z darů členů a ze sbírek, nikoliv ze sborového majetku, určeného k hrazení provozu sboru – zvláště pokud sbor nemá prostředků nazbyt. Vícekrát jsem se také setkal s tím, že členové staršovstva mají značně podhodnocený odhad, jaká je obvyklá výše nájmu. Myslím, že stojí za to, pokud necháme věc nahlédnout třeba někoho mimo sbor, který s odstupem může vidět potenciál našich příjmů reálněji než my, kteří jsme tam „doma“.

● V rámci své farářské služby působíte v Lounech i v Žatci. Na co kladete důraz především?

Na kázání. Především na to, aby poselství kázání bylo nějak prakticky naplnitelné, aby nebylo obecným tepáním svědomí, které, řekněme, část lidí ani nezasáhne, kdežto u úzkostnějších lidí vyvolá dojem, že „nedělám dost“. Také na poselství, že jen nedělat zlé nečiní člověka dobrým. Je třeba také konat nějaké dobré

dílo. Můžeme posoudit podle sebe: Koho máme rádi jen za to, že nám neublíží? Lidi obvykle máme rádi za to, že přinášejí něco dobrého, byť třeba jen, že je s nimi legrace. Proto je také dobré občas zmínit, že něco děláme dobře, že z toho máme mít radost a že v tom prostě stačí vytrvat. Důležité pro mne také je, aby v bohoslužbách byl jistý majestát, slavnostnost. Naše doba je tak „neformální, civilní“, až je to ubíjející. Takže bych rád, aby lidé při bohoslužbách zažili alespoň trochu slavnou chvíli. Za druhé nejdůležitější považuji pokoj mezi lidmi ve sboru a to, aby se s každým jednalo s úctou. Těžko snáším, když je někdo pro své názory zlehčován, když se s někým jedná přezíravě. Měli bychom jeden druhého vnímat podle slov apoštola Petra: „Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu“. Za velmi důležité považuji být k dispozici k pastoračním rozhovorům, na jejichž nedostatek si rozhodně nemohu stěžovat – a mám tu práci rád. Za velmi přínosné dílo pokládám také biblické hodiny, je to takový druhý střed života sboru. Často se přistihnu, jak si nad Písmem říkám „všechno je to pravda“.

● Co očekáváte od obnoveného seniorátního výboru?

Institut seniorátního výboru беру především jako takovou pojistku proti neuváženým rozhodnutím, jako ten pohled trochu z vnějšku, jak jsem jej již zmínil. To je větší část jeho pravomocí – schvalovat či doporučovat různá rozhodnutí a žádosti sborů.

Povinnosti sboru k povšechné církvi by pro faráře (potažmo starší, pokud je řeší), měly být co nejpřehlednější. V tom stačí navázat na práci dosavadních SV, jak je za dobu svého působení v seniorátu pamatují. V posledních letech cítím v různých rozhodnutích synodu tendenci udělat ze seniorátních výborů orgány centrálního plánování, což považuji za nemoudré; centrální plánování nefunguje dobře nikdy a v ničem. Dokonce i armády, které kladou důraz na iniciativu menší jednotky, bojují lépe, než ty striktně centrálně řízené. Doufám tedy, že SV bude vždy jednat se sbory jako s dospělými, odpovědnými lidmi, kteří znají svou místní situaci.

● A co chcete vzkázat do jednotlivých sborů Ústeckého seniorátu?

Za posledních patnáct let nevidím téměř žádné známky toho, že by povšechný sbor bral skutečně na vědomí naši situaci. Jsme v tom sami. Nevyhnmeme se téměř jistě tomu, že dva sbory budou mít společného faráře. Chci v tom být přímý: Sbor, kde farář nebydlí, je v nevýhodě. Proto je důležité, aby v každém budoucím vyjednávání s kandidáty na faráře sboru ten sbor, kde farář nebude sídlit, jasně dojednal, ve které dny bude farář na sboru fyzicky přítomen a které aktivity bude na sboru určitě konat (ať bude zrovna zájem, nebo ne). S tím, že se tyto podmínky budou poctivě dodržovat. Vývoj, kdy se z „druhého sboru“ stane časem kazatelská stanice a někdy je i později zrušen, je v církvi obvyklý. Nenechte se tedy zrušit! Jako senior rozhodně žádné kazatelské místo o své vůli rušit nehodlám. Svědectví o Pánu Ježíši Kristu, skrze jehož jediného jde dosáhnout věčného života a věčné radosti, je příliš vzácné, aby zmizelo být jen jediné místo, kde je uctíván a oslavován.

Pozn. reakce: Seniorátní kurátorkou byla znovu zvolena Vlasta Erdingerová, konseniorem zůstává Pavel Klinecký.

Vánoční pečení pro zdravotníky

Jak poděkovat zdravotníkům za jejich služby? Tuhle otázku si položili Salesiáni, Baptisté, členové Českobratrské církve evangelické, Církve bez hranic a Církve bratrské a měli pohotovostní řešení. Vyhlásili vánoční

pečení pro zdravotníky teplické nemocnice, kteří už dva roky zápasí s covidovou nákazou a na sváteční přípravy nemají čas. Bratři faráři, kteří působí jako nemocniční kaplani, pak dobroty rozvezli na 12 nemocničních oddělení.

Vážení a milí zdravotníci, děkujeme za vaši práci!

Kouzelná drobotina

V úterý 14. prosince 2021 se naše modlitebna zaplnila dětskými hlásky.

Kluci a děvčata z mateřské školy s křesťanskou výchovou Fráni Šrámka se dopoledne pochlubili svým vrsťáckým, odpoledne pak rodičům, sourozencům, prarodičům a přátelům, jimž předvedli hru „Vánoce pro kočku“. Vypravěčkou příběhu byla paní učitelka Dana Gaudynová, nápovědu obstarala paní učitelka Markéta Zvolánková (obě z našeho sboru) a malí caparti se překonávali. Četné publikum je za to odměnilo

vřelým potleskem. Na závěr si všichni dohromady zazpívali vánoční písně a děti obdarovaly rodiče vlastnoručně vyrobenými dárečky zpod vánočního

stromu. Za zpestření adventního času všem účinkujícím děkujeme. Stopa jejich pozitivní energie nás v modlitebně provázela až do Štědrého dne.

Zpívali jsme v nemocnici

V předvečer Štědrého dne 2021 jsme se s Ondrou Krejčou a jeho akordeonem vypravili do teplické nemocnice, kde je náš farář Maťo Bánoci kaplanem. Naše nepočetná skupina se zastavila na interně, dětském a chirurgickém oddělení a koledami zpříjemnila pobyt pacientům i zdravotníkům, kteří byli dojatí a moc děkovali.

Alianční týden modliteb

Na počátku roku 2022 se i v Teplých tradičně konal Alianční týden modliteb. Letos pod heslem „Šabat – život v Božím rytmu“. Svoji účast ho podpořili také někteří členové našeho sboru.

Rozloučili jsme se

Dne 6. prosince 2021 jsme se v modlitebně rozloučili se sestrou Annou Rejchrtovou, dlouholetou členkou našeho sboru a také bývalou presbyterkou. Pán Bůh si ji povolal k sobě 29. listopadu ve věku 81 let. Smuteční bohoslužby vedl br. farář Martin Bánoci, za sbor s krátkou vzpomínkou vystoupila s. Věra Grögerová. Sestře Rejchrtové přejeme lehké spočinutí a budeme na ni s láskou vzpomínat.

Biblická hodina. Je tady pro nás každé úterý od 16 hodin.

Kontakt:

Jsmo otevřené společenství, přijďte mezi nás.

Farář sboru:

Mgr. Martin Bánoci,

tel. 722 695 008

e-mail: teplice@evangnet.cz

Kurátor sboru:

Mgr. Radovan Gaudyn,

tel. 725 807 985

Úřední hodiny:

čtvrtek od 9 do 12 hodin

Číslo účtu Farního

sboru ČCE Teplice:

2100220448/2010

Sbor ČCE Teplice

Veřejná sbírka

Českobratrská církev evangelická v Teplicích ve spolupráci s Krajskou zdravotní, a.s. - Nemocnice Teplice, o.z.

VYHLAŠUJÍ VEŘEJNOU SBÍRKU POTRAVIN PRO UKRAJINU

Sbírka bude probíhat v **Nemocnici Teplice v budově J** (v prostorách testovacího místa, naproti stání žlutých sanitek) a ve sboru Českobratrské církve evangelické (na adrese J. V. Sládka 2006/16).

- V nemocnici každé **pondělí od 14:00 do 18:00** (do 21. 3. 2022)
- Ve sboru ČCE každé **úterý od 10:00 do 14:00** (do 22. 3. 2022)
- nebo po domluvě na **tel. čísle 722 695 008**

Seznam potravin:

konzervy všeho druhu	sirup	sušenky
cukr	džem	oplatky
luštěniny	med	trvanlivé džusy
koření	káva	cereálie
rýže	mouka	cukrovinky pro děti
těstoviny	krupice	trvanlivé mléko
olej	piškoty	dětská kaše
čaj	dětská výživa	balená voda

Jmenuji se Martin Bánoci, jsem farářem Českobratrské církve evangelické a současně i nemocničním kaplanem v Nemocnici Teplice, o.z. Pocházím z východního Slovenska (cca 30km od hranic z Ukrajinou) a 24. března odjíždím k hranicím pomáhat jako dobrovolník tím, že budu, ve spolupráci s ostatními dobrovolníky vařit jídlo pro lidi z Ukrajiny. Potraviny ze sbírky povezu s sebou, osobně je předám do skladů humanitární pomoci. Případně tam mohu, odvez vše, co bude aktuálně třeba pro lidi v nouzi na ukrajinské straně.

Kontakt: **Martin Bánoci**, mobil: 722 695 008; e-mail: martin.banoci@kzcr.eu

Pravidelná shromáždění

NEDELE:

- 9.30 h. – bohoslužby Teplice
- 10.00 h. – nedělní škola

ÚTERKY:

- 16.00 h. – Biblická hodina
- 18.00 h. – Konfirmační příprava

ČTVRTKY:

- 15.00 h. – Klub dětí

PÁTKY:

jedenkrát měsíčně:

- 18.00 h. Setkání mládeže každého věku
- 19.00 h. – Ekumenické setkání mužů

VSS 2022

Všechny členy zveme na **výroční sborové shromáždění s volbou revizorů hospodaření.**

Uskuteční se v neděli 20. března hned po bohoslužbách. Po něm se už zase můžeme sejít v presbyterně k rozhovorům při čaji, kávě a drobném pohoštění.

Modlitební happening za Ukrajinu

V neděli 6. března odpoledne se u Zahradního domu v Teplicích sešli místní křesťané.

Pastorů jednotlivých denominací ve městě přednesli modlitby za Ukrajinu a celý svět, kde by měl podle Boží vůle vládnout mír a vzájemné porozumění. Přítomna byla i malá skupina uprchlíků. O hudební doprovod se postarali ukrajinská dívka Nataša a Marek Janovský z Církve bez hranic.

Vzácná kniha z roku 1615 je naší chloubou. Jak ji zrestaurovat, o tom jsme se radili s delegací Regionálního muzea v Teplicích.

ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Redakce děkuje všem dopisovatelům, kteří se podíleli na přípravě vydání. Grafická úprava: Jiří Vondráček. Příspěvky zasílejte na adresu: metropol1@seznam.cz, nebo osobně předějte L. Richterové. Tisk: Jiří Bartoš – SLON, Ústí nad Labem.